

Ezechiël 1 : Troonwagen visioen

Het boek Ezechiël is een boek dat door veel christenen niet of nauwelijks gelezen wordt.

Willen we onze grote God en Vader echt goed leren kennen, dan is het nodig om alle boeken in de bijbel te onderzoeken, omdat God Zich in elk boek weer op een eigen speciale manier openbaart.

In het boek Ezechiël komen interessante onderwerpen aan de orde zoals:

Ez. 1 Het troonwagen visioen.

Ez. 10 Opnieuw.

Ez. 28 Beschrijving van de val van satan.

Ez. 36 Wedergeboorte door water en Geest.

Ez. 37 De herrijzenis van Israël; dorre doodsbeenderen in een dal komen tot leven.

Ez. 38/39 Overwinning over Gog/Magog.

Ez. 47 De tempelbeek.

Ezechiël - zijn naam betekent: God maakt sterk.

Hoofdstuk 1 geeft ons een beeld van de indrukwekkendheid van de troon van God. We lezen vanaf vers 1:

1 In het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde van de maanden, toen ik te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, gebeurde het dat de hemel geopend werd en ik visioenen van God kreeg te zien.

Het gaat hier over het 30^e jaar van de profeet. De leeftijd dat hij tot profeet geroepen werd. Denk aan Jezus' bediening in het openbaar. Kebar: een groot kanaal dat de kromming van de Eufraat inkort.

De hemel werd geopend! Dit gebeurde ook bij de doop van Jezus en bij Stefanus kort voor zijn steniging.

2 Op de vijfde van de maand – het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin –

33 Kwam het woord van de HEERE uitdrukkelijk tot Ezechiël, de zoon van Buzi, de priester, in het land van de Chaldeeën bij de rivier de Kebar, en de hand van de HEERE was daar op hem.

4a Toen zag ik, en zie, een stormwind kwam uit het noorden.

De vermoedelijke plaats van de troon van God; soms staat er: De heerlijkheid des Heren kwam uit het Noorden,

4b Een grote wolk, flitsend vuur en een lichtglans eromheen. En uit het midden ervan kwam iets als de schittering van edelmetaal, uit het midden van het vuur.

5 En in het midden daarvan was wat geleek op vier wezens; en dit was hun voorkomen: zij

hadden de gedaante van een mens ...

Deze bijzondere schepselen, serafs, ook wel cherubs genoemd in 10:1 zou men troonbewakers kunnen noemen.

Ezechiël 10:12 noemt:

Hun hele lichaam dan, hun rug, hun handen, hun vleugels, en de wielen rondom waren vol ogen.

6 Ieder afzonderlijk had vier gezichten en ieder afzonderlijk van hen had vier vleugels.

Dus elke cherub afzonderlijk had vier aangezichten, namelijk zoals vers 10 noemt:

10 Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.

7 Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glin-

sterend als de schittering van gepolijst koper.

Benen zonder kniegewrichten en uit vers 9 blijkt dat de bouw van hun benen en voeten hen in staat stelde, steeds recht vooruit te gaan zonder zich om te keren;

Hun voeten waren glinsterend als de schittering van gepolijst koper. Zelfs hun voeten waren een weerspiegeling van de heerlijkheid van de Heere.

8 Aan hun vier zijden, onder hun vleugels, waren mensenhanden.

Zij hadden dus ook elk vier handen, beneden één van de vleugels geplaatst. Deze handen zijn een symbool van hun dienende activiteit.

9a Wat betreft hun gezichten en hun vleugels gold van alle vier:

9b Hun vleugels raakten elkaar. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen, zij gingen ieder recht voor zich uit.

Blijkens vers 11 diende één paar vleugels voor de bedekking van het lichaam; de beide andere waren zó naar boven uitgespreid, dat de rechtervleugel van de ene cherub de linkervleugel van de andere raakte en dat zij op deze wijze een vierkant vormen waarop de troon des Heeren rust.

10 Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.

Met hun vier aangezichten vertegenwoordigen de vier wezens de gehele wereld der schepselen.

Op de voorgrond treedt de mens met verstand en zijn wil; dan de om zijn moed beroemde leeuw; vervolgens de in kracht uitblinkende stier en tenslotte de zich

in hoge vlucht verheffende adelaar.

Als het ware een vertegenwoordiging van de schepping dicht bij de Schepper.

11 Hun gezichten en hun vleugels waren naar boven uitgestrekt. Ieder had twee vleugels die elkaar raakten, en ieder had twee vleugels die hun lichaam bedekten.

Dus de naar boven uitgespreide vleugels raken elkaar; het bedekken van hun lichaam met de vleugels doen ze uit eerbied voor de heiligheid van God.

In vers 23b staat dat de vleugels hun lichamen van voren en van achteren bedekken.

In Jesaja 6:1-3 lezen wij hier ook over:

1 In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheen troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel.

2 Serafs stonden boven Hem. Ieder had zes vleugels: met twee bedekte ieder zijn gezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij.

3 De één riep tot de ander: Heilig, heilig, heilig is de Heere van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!

Er is geen enkele sprake van dwang of moeten, dat deze cherubs dit roepen. Het is ook niet een uit het hoofd geleerde regel die zij telkens maar moeten opdreunen.

Nee, absoluut niet!

De Heere is heilig en rechtvaardig, maar ook rijk aan goedheid, barmhartigheid, wijsheid, geduld en verdraagzaamheid.

En die is zo oneindig groot en hoog en diep en wijd, dat zij zich telkens weer opnieuw verbazen en opnieuw uitroepen wat we gelezen hebben.

In Openbaring 5:11 lezen we dat de vier wezens, samen met de 24

oudsten en miljoenen engelen het Lam prijzen en eer bewijzen;

5:12

En zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging.

We gaan verder met Ez. 1:12

12 Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

De cherubs worden dus geleid door de Geest van God, Die in hen is.

13 Wat de gedaante van de levende wezens betreft: hun uiterlijk was als brandende kolen in het vuur, als het uiterlijk van fakkels. Dat vuur ging heen en weer tussen de levende wezens. Het vuur had lichtglans en uit het vuur schoot een bliksem.

Het brandende vuur is als een brandende gloeiende vuurkolen

haard; een van alle kanten op-laaiend fakkelvuur, waaruit naar alle zijden bliksems uitschieten.

14 En de levende wezens schoten heen en weer als een bliksemschicht.

De cherubs staan niet altijd stil maar soms bewegen zich als heen en weer schietende bliksemschichten.

15 Toen ik die levende wezens zag, zie, er was een wiel op de grond naast die levende wezens, bij alle vier aan de voorkant ervan.

16 Het uiterlijk van de wielen en hoe zij gemaakt waren, was als de schittering van een turkoois. Alle vier hadden dezelfde gedaante: hun uiterlijk en hun bouw waren zo, alsof er een wiel midden in een ander wiel zat.

Het gelukt de profeet nog iets naders te ontdekken: de snelheid waarmee zij zich voortbewegen wordt verklaarbaar door een rad, dat hij bij een ieder van de wezens ziet.

De kleur is turkoois; een blauw en groenachtige vuurkleur. De profeet kreeg ook de indruk dat er een rad was midden in elk rad.

Twee even grote wielen, die haaks op elkaar staan en alle kanten uit kunnen.

17 Wanneer zij gingen, konden zij naar vier zijden gaan. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

Doordat er een rad was midden in een rad, hoefden ze zich niet om te keren maar konden ze altijd voorwaarts gaan.

18 Wat hun velgen betreft: die waren hoog en die waren vreeswekkend. Verder zaten hun velgen rondom vol ogen, bij alle vier.

Als de raderen al hoog en ontzagwekkend zijn, moeten de cherubs, die zelf nog hoger zijn, ook ontzagwekkend hoog zijn.

Deze raderen zijn geen onbezielde werktuigen, maar maken deel uit van het door de Geest Gods bezielde geheel.

De ogen op de velgen zijn zinnebeelden van Gods alwetendheid en voorzienigheid.

In openbaring 4:5/8 staat hierover:

5 En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.

6 En vóór de troon was een glazen zee, als kristal. En in het midden en om de troon heen waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren.

7 En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend.

8 En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en van binnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt!

We gaan verder met Ez.1:19

19 Wanneer de levende wezens gingen, gingen die wielen naast hen mee, en wanneer de levende wezens werden opgeheven van de aarde, werden ook de wielen opgeheven.

Alles gaat gelijk op; het gaan en het zich verheffen.

20 Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij, zij gingen waar de Geest heen wilde gaan. De wielen werden tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

De Geest die in de cherubs is, is ook in de wielen.

21 Wanneer zij gingen, gingen die ook. Wanneer zij stilstonden, stonden die ook stil. Wanneer zij van de aarde werden opgeheven, werden de wielen tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

De vier cherubs vormen met de wielen één geheel.

22 En boven de hoofden van de levende wezens was iets wat leek op een gewelf, als de schittering van ontzagwekkend ijskristal, vanboven over hun hoofden uitgespannen.

De blik van de profeet gaat naar boven en hij ontwaart iets wat lijkt op een gewelf, een soort uitspansel, boven de uitgestrekte vleugels van de cherubs.

23 Onder het gewelf stonden hun vleugels recht naar elkaar toe. Ieder had er twee die hun lichamen van voren bedekten, en ieder had er twee die hun lichamen van achteren bedekten.

De vleugels vormen als het ware het draagvlak van het uitspansel.

24 Ik hoorde, toen zij gingen, het geruis van hun vleugels. Het klonk als het bruisen van machtige wateren, als de stem van de Almachtige, als het geluid van een gedruis, als het geluid van een leger. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

Als de cherubs stil staan, dan laten ze hun vleugels hangen, maar komen de cherubs in beweging, dan is het één groot en geweldig gedruis als van een waterval. Het lijkt op het geluid van een groot leger dat voorttrekt.

25 Toen kwam er een stem van boven het gewelf dat boven hun hoofden was. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

Na het gedruis hoort de profeet boven het uitspansel een stem klinken.

26 En boven het gewelf dat boven hun hoofden was, was iets met het uiterlijk van een saffier-

steen, iets wat leek op een troon. En daarboven, op wat op een troon leek, was iets wat leek op een mens.

Hij ziet een troon, die lijkt in kleur op lazursteen, prachtig blauw.

En op de troon Iemand, die er uitzag als een Mens. De mensen zijn naar de gelijkenis van God geschapen. Wat uniek en wat een eer.

27 Toen zag ik iets als de schittering van edelmetaal, rondom van binnen als het uiterlijk van vuur. Vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar boven, en vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar beneden, zag ik iets als het uiterlijk van vuur met een lichtglans eromheen.

Hebr. 12:28/29 noemen:

Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden (NBG: dankbaar zijn) en daardoor God dienen

op een Hem welgevallige wijze met ontzag en eerbied.

Want onze God is een verteerend vuur.

In voorzichtige bewoordingen zegt Ezechiël nog iets over de Gestalte. Naar boven toe lijkt Die op vuur in een omhulling en naar beneden toe iets dat lijkt op vuur met een glans er om heen.

28 Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken verschijnt op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom.

Die glans is als een regenboog! Een teken van Gods barmhartigheid en genade.

Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.

De Heere gaat tot Ezechiël spreken (2:10) en noemt hem "menskind". Dit woord komt meer

dan 90x in het boek Ezechiël voor.

Tegenover deze machtige God is de profeet slechts een mens, broos, zwak en sterfelijk.

Het paste Ezechiël om stáánde op zijn voeten naar Gods stem te luisteren.

Heilig, heilig, heilig, is de Heere van de legermachten.

Heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!

Gebed:.

Hemelse Vader,
Dat door de kracht van uw inwonende Heilige Geest ook vandaag uw Naam geheiligd zal worden
door mijn woorden en daden.
Amen.